

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

Dunajska c. 48, 1000 Ljubljana, Slovenija
Telefon: (01) 47 87 400 • Telefaks: (01) 47 87 422

Številka: 35402-2/2006-31
Datum: 17.9.2007
Datoteka: DOPPSstr2.sxw

Ministrstvo za okolje in prostor izdaja o pritožbi Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, DOPPS-BirdLife Slovenija, Tržaška 2, Ljubljana, ki ga zastopa Tomaž Petrovič, odvetnik v Ljubljani, Tomšičeva 3, zoper sklep Agencije Republike Slovenije za okolje, številka 35402-114/2004-215 z dne 27.7.2007, na podlagi drugega odstavka 16. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2 ter ZUS-1 105/06 in 26/07-odl.US, v nadaljevanju ZUP) in 25. člena Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05-ZDU-1-UPB4), naslednjo

ODLOČBO

1. Sklep Agencije Republike Slovenije za okolje, številka 35402-114/2004-215 z dne 27.7.2007 se odpravi.
2. Društvu za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, DOPPS-BirdLife Slovenija, Tržaška 2, Ljubljana, se prizna lastnost stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja za poseg: vetrna elektrarna Volovja reber, 20 kV kabelske povezave, povezovalne poti, RTP Volovja reber in povezovalni 110 kV daljnovod RTP Ilirska Bistrica-RTP Volovja reber, ki je uveden na zahtevo nosilca nameravanega posega Elektro Primorske d.d., Erjavčeva 22, Nova Gorica.
3. Zahteva Elektro Primorske d.d.. Erjavčeva 22, Nova Gorica, za povrnitev stroškov pravnega zastopanja za odgovor na pritožbo se zavrne.

O b r a z l o ž i t e v :

Upravni organ prve stopnje z izpodbijanim sklepom Društvu za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, DOPPS-BirdLife Slovenija, Tržaška 2, Ljubljana, ni priznal lastnosti stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja za poseg: vetrna elektrarna Volovja reber, 20 kV kabelske povezave, povezovalne poti, RTP Volovja reber in povezovalni 110 kV daljnovod RTP Ilirska Bistrica-RTP Volovja reber, ki je bil uveden na zahtevo nosilca nameravanega posega Elektro Primorske d.d., Erjavčeva 22, Nova Gorica. Odločil je še, da stroški v postopku niso nastali.

Zoper navedeni sklep se je pritožilo Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, DOPPS-BirdLife Slovenija po pooblaščenju odvetniku Tomažu Petroviču iz razlogov 1. in 4. točke prvega odstavka 237. člena ZUP. Navaja, da iz obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, da je upravni organ prve stopnje mnenja, da ker DOPPS-u ni bil podeljen status nevladne organizacije po določbah Zakona o varstvu okolja (ZVO-1), niti ni zanj zaprosil, ni upravičen do podelitve statusa stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja za postavitve polja vetrnih elektrarn na območju Volovje rebri. Pritožnik meni, da je izpodbijani sklep nepravilen in nezakonit in se, kot navaja, pri nadaljnji obrazložitvi v izogib ponavljanju sklicuje na vse svoje dosedanje navedbe in argumentacijo v pritožbi zoper sklep z dne 14.11.2005 in v tožbi na Upravno sodišče Republike Slovenije, ki je s sodbo ugodilo tožbi in katera je postala pravnomočna dne 1.1.2007. Navaja, da upravni organ prve stopnje v izpodbijanem sklepu povzema zgodovino postopka in da se praktično vsebinsko ne opredeljuje glede zahtevka pritožnika, zlasti ne v luči navodil drugostopenjskega organa,

ki je v celoti upošteval sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije. Pritožnik poudarja, da je tolmačenje upravnega organa prve stopnje glede specialnosti ZVO-1 v odnosu na ZON napačno. ZVO-1 da velja za krovni zakon na področju varstva okolja, saj ureja skupna načela in pravne instrumente za človekove posege v okolje kot celoto. V tem pravno-sistemskem smislu je interes ohranjanja narave eden od interesov varovanja okolja, katerega pa ureja področni predpis, v tem primeru ZON. Sklicuje se na 137. člen ZON, ki določa pravico zastopati interese ohranjanja narave v vseh upravnih in sodnih postopkih. Društvo, kot navaja pritožnik, ki ima status po ZON, ima pravico zastopati interese ohranjanja narave v vseh sodnih in upravnih postopkih, medtem ko ZVO-1 za organizacije, ki imajo status po ZVO-1, ureja le sodelovanje v upravnem postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja in posameznih dovoljenj po ZVO-1. Organizacije po ZVO-1 pa da nimajo pravice sodelovati v drugih upravnih postopkih. Nadaljuje, da po tem, ko je prvostopenjski upravni organ ugotovil, da bo poseg imel vpliv na naravo in njeno ohranjanje in da je pritožnik ustanovljen v javnem interesu za tak namen, bi moral samo sprejeti logičen zaključek o podelitvi statusa stranskega udeleženca. Namesto tega pa da je odločil mimo na višjih instancah sprejetih pravnih razlogovanj. Pritožnik še meni, da je pravno irelevantno sklicevanje na Pravilnik o podrobnejših pogojih in merilih ... (Uradni list RS, št. 122/06). Pojasnjuje, da pravilnik ne more imeti zakonske vsebine, veljati pa da je začel tudi po tem, ko je pritožnik že vložil zahtevek. Predlaga, da pritožbeni upravni organ odpravi izpodbijani sklep in zadevo sam reši ali da odpravi izpodbijani sklep in zadevo vrne organu prve stopnje v ponoven postopek.

V odgovoru na pritožbo z dne 3.9.2007 Elektro Primorska d.d., nosilec nameravanega posega, po odvetnikih Odvetniške pisarne Miro Senica in odvetniki predlaga, da pritožbeni upravni organ pritožno zavrne kot neutemeljeno, vlagatelju zahteve pa naloži plačilo priglašениh stroškov pritožbenega postopka. Glede uporabe materialnega prava navaja, da na prvi pogled izhaja, kot da dva zakona urejata isti pravni položaj, vendar pa da ob poglobljeni pravni analizi temu ni tako. ZON da je glede na ZVO splošni akt, kar izhaja iz določb 3. člena ZVO in kjer je v 1. točki pojasnjeno, da je okolje tisti del narave, kamor seže ali bi lahko segel vpliv človekovega delovanja ter 2. točki, da je narava celota materialnega sveta in sestava z naravnimi zakoni med seboj povezanih ter soodvisnih delov in procesov. Skladno s teorijo argumentacije pa da specialni predpis derogira splošni predpis. To da pomeni, da je pravno napačno zatrjevanje, da ima pritožnik na podlagi ZON pravico sodelovati v postopku, pri čemer da je nesporno, da pritožnik ne izpolnjuje pogojev za sodelovanje v postopku po ZVO. Upoštevati da je treba tudi, da so pogoji za pridobitev položaja v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja drugačni od pogojev za pridobitev položaja stranke v postopkih po ZON. Glede derogacijske klavzule se sklicuje na sodno prakso in pravno teorijo. Srž problema vidi v tem, da se pritožnik ne želi podrediti določbam ZVO in urediti svojega položaja skladno z zahtevami ZVO. Nadaljuje, da je treba pri presoji utemeljenosti zahtevka stranskega udeleženca upoštevati prav razmerja zakonov v smislu argumenta splošnosti in specialnosti in načela koherentnosti zakonov, kar da izhaja iz sodne prakse in se sklicuje na odločitev Upravnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. U 1804/2001. Poudarja, da če pa bi upravni organ odločil drugače, bi kršil načelo zakonitosti. Izrecno opozarja na dejstvo, da je Vrhovno sodišče Republike Slovenije v obrazložitvi sklepa opr. št. X Ips 1209/2006-3 zapisalo, da vezanost upravnih organov na pravna mnenja sodišč v zvezi z uporabo materialnega prava ni absolutno. Upravni organ prve stopnje pa da je imel utemeljene razloge za svojo odločitev, to je v spoštovanju zakonitosti. Svojo odločitev pa da je tudi podrobno obrazložil. Meni, da Pravilnik o podrobnejših pogojih in merilih za pridobitev statusa nevladne organizacije na področju varstva okolja predstavlja materialno pravo in da ga je upravni organ prve stopnje pri presoji vlog dolžan upoštevati. Vsak splošen akt pa da je veljaven, dokler se ne ugotovi njegove morebitne neustavnosti. Meni še, da pritožnik odreka pravico upravnemu organu odločati skladno z načelom zakonitosti, navedbe glede odškodninske odgovornosti pa da imajo za cilj prikrito zastraševanje upravnih organov. ZON pa, ko določa, da ima pravico zastopati interese ohranjanja narave v vseh upravnih in sodnih postopkih, pritožniku ne daje absolutne pravice sodelovanja v postopku ex lege. Prepričan je, da pa pritožnik tudi ni izkazal pravnega interesa in da zgolj splošno navaja, da naj bi imel poseg škodljive posledice, konkretnih navedb pa da ne poda. Splošno se sklicuje na študije, moral da bi navesti, kako predviden poseg posega v njegove pravice ali neposredne na zakon oprte koristi oziroma območje, ki ga s svojim delovanjem varuje. Sklicevanje na pravico sodelovanja v postopku, ki jo zakon določa, pa da predstavlja uveljavljanje dejanskega interesa pri uresničevanju ciljev društva, ne pa pravnega interesa, ki mora biti konkretiziran. Zaključuje, da je upravni organ prve stopnje pri odločitvi dosledno spoštoval načelo zakonitosti, pritožnik pa da ni izkazal, da izpolnjuje pogoje po materialnem zakonu za sodelovanje v postopku presoje vplivov na okolje niti ni v zadostni meri izkazal posega v njegove pravice in pravni položaj. Dodaja še, da ni dopustno, da se

pritožnik sklicuje na navedbe in ugovore iz predhodnega postopka, ker ni jasno, katere ugovore in navedbe ima v mislih. Pritožbene navedbe pa da morajo biti konkretizirane. Priglaša stroške.

Pritožba je utemeljena.

Iz podatkov v predloženih dokumentih zadeve izhaja, da je pritožnik z vlogo z dne 15.9.2004 vložil zahtevo za vključitev stranskega udeleženca v postopek izdaje okoljevarstvenega soglasja za gradnjo vetrne elektrarne na Volovji rebri v občini Ilirska Bistrica, katere investitor je Elektro Primorska d.d.. V vlogi je navedel, da ima DOPPS status društva, ki deluje v javnem interesu na področju ohranjanja narave in da ima zato v skladu s 137. členom Zakona o ohranjanju narave pravico zastopati interese ohranjanja narave v vseh upravnih in sodnih postopkih. Območje Volovje rebro pa da je območje izredne naravovarstvene vrednosti in da bo izgradnja vetrne elektrarne na Volovji rebri v veliki meri razvrednotila naravovarstveno in krajinsko vrednost območja in bo prizadela ohranitveni status nekaterih živalskih in rastlinskih vrst in habitatnih tipov. Prilaga utemeljitev vpliva. Zato da okoljevarstvenega soglasja za ta poseg ni mogoče izdati. Z vlogo z dne 12.7.2007 je dodatno pojasnjeval in dokazoval, da izpolnjuje pogoje za priznanje lastnosti stranskega udeleženca. Sklicuje se na določbe 61. člena ZVO-1 glede vključevanja ministrstev in drugih organizacij, ki so med drugim glede na nameravan poseg pristojne za varstvo ali rabo naravnih dobrin, na določbe četrtega odstavka 61. člena ZVO-1 in ZON, navaja območja posega in, da na tem območju živijo varovane vrste, med drugim par planinskih orlov, druge različne vrste ptic, tudi gnezdilke in da je območje preletna točka ujed. Omenja škodljive vplive ugotovljene v študiji Biotehniške fakultete, EIMV, samem Okoljevarstvenem soglasju in stališče globalne zveze za varstvo ptic BirdLife glede trkov ujed z vetrnicami na območjih gorskih grebenov ter mnenje Zavoda RS za varstvo narave glede vpliva na planinskega orla, pa tudi risa in volka. Navedel je, da je leta 2001 okoljsko ministrstvo ugotovilo, da DOPPS deluje v javnem interesu na področju ohranjanja narave, status pa da ima društvo usklajeno tudi z novim Zakonom o društvih, z odločbo z leta 2006, v kateri je definirano področje delovanja društva, to je, da je namen delovanja društva varovanje ptic in njihovih habitatov z raziskavami, naravovarstvenimi aktivnostmi, popularizacijo ornitologije, izdajateljsko in izobraževalno dejavnostjo ter sodelovanjem z drugimi nevladnimi in vladnimi organizacijami. Navaja še, da je DOPPS član BirdLife in prepoznaven kot organizacija, katera se med drugim zavzema za ohranjanje tako habitatov kot ugodnih življenjskih pogojev ptic, kar je neobhodno povezano z varovanjem območij, ki jim takšne pogoje zagotavljajo, pa tudi v varovanju in ohranjanju življenjskega prostora drugih delov narave, kot na primer risa. Prepričan je, da mu pripada lastnost udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja za vetrno elektrarno na Volovji rebri.

Upravni organ prve stopnje z izpodbijanim sklepom ni priznal lastnosti stranskega udeleženca Društvu za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, DOPPS-BirdLife Slovenija, v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja za poseg: vetrna elektrarna Volovja reber, 20 kV kabelske povezave, povezovalne poti, RTP Volovja reber in povezovalni 110 kV daljnovod RTP Ilirska Bistrica-RTP Volovja reber. V razlogih za svojo odločitev je navedel, da ima nameravani poseg vpliv na naravo, ker se nahaja na območjih Natura 2000, ekološko pomembnem območju Snežnik-Pivka in osrednjem območju življenjskega prostora velikih zveri, vplivnem območju Regijskega parka Škocjanske jame in predlaganem zavarovanem območju Regijski park Snežnik. Zaradi navedenega da je v odločbi številka 35402-114/2004-187 z dne 26.6.2006 v delu, s katerim je okoljevarstveno soglasje dano, določil ukrepe in pogoje za preprečitev, zmanjšanje ali odstranitev škodljivega vpliva na okolje in ki se med drugim nanašajo na ptice, netopirje, risa, floro, reko Reko, za del, kjer ocena sprejemljivosti posega ni ugodna, pa da je zahtevo zavrnil. Upravni organ prve stopnje da je razpisal tudi ponovno ustno obravnavo, na kateri je vlagatelj predložil še odločbo Ministrstva za okolje in prostor, številka 01410-8/2006 z dne 11.9.2006, s katero mu je priznan status društva, ki deluje v javnem interesu na področju ohranjanja narave za nedoločen čas in vlogo z dne 12.7.2007, s katero izkazuje pravni interes za priznanje statusa stranskega udeleženca. Upravni organ prve stopnje je ugotovil, da vlagatelj nima statusa nevladne organizacije iz prvega odstavka 153. člena ZVO-1 in da tudi ni vložil vloge za pridobitev tega statusa. Pravilnik o podrobnejših pogojih in merilih za pridobitev statusa nevladne organizacije na področju varstva okolja, ki deluje v javnem interesu pa da je začel veljati v novembru 2006 in da ni ovir za vložitev vloge za pridobitev statusa nevladne organizacije iz prvega odstavka 153. člena ZVO-1. Pooblaščenec nosilca nameravanega posega je nasprotoval podelitvi statusa stranskega udeleženca. Upravni organ prve stopnje se sklicuje na določbe 43. člena in 142. člen ZUP. Obrazlaga, da se postopek okoljevarstvenega soglasja vodi na podlagi ZVO-1, da 64. člen navedenega zakona določa stranke in stranske udeležence v postopku izdaje okoljevarstvenega

soglasja in da ima status stranskega udeleženca nevladna organizacija iz 153. člena ZVO-1. Ugotovil je, da ima nameravani poseg vpliv na naravo in da je bil vlagatelju zahteve na podlagi ZON podeljen status društva, ki deluje v javnem interesu na področju ohranjanja narave za nedoločen čas, da je namen delovanja vlagatelja varovanje ptic in habitatov z raziskavami, naravovarstvenimi aktivnostmi, popularizacijo ornitologije, izdajateljstvom in izobraževalno dejavnostjo ter sodelovanje z drugimi nevladnimi in vladnimi organizacijami ter da vlagatelj nima statusa nevladne organizacije po določbah 153. člena ZVO-1. Ker je ZVO-1 v razmerju do ZON novejši in specialnejši predpis, ima položaj stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja nevladna organizacija iz prvega odstavka 153. člena ZVO-1. To da izhaja tudi iz 14. člena Pravilnika o podrobnejših pogojih in merilih za pridobitev statusa nevladne organizacije na področju varstva okolja, ki deluje v javnem interesu. ZVO-1 in navedeni pravilnik določata strožje in kvalificirane pogoje za pridobitve statusa nevladne organizacije iz prvega odstavka 153. člena ZVO-1, kot jih določa ZON. Zaključil je, da ker je vlagatelj pridobil le status društva, ki deluje v javnem interesu na področju ohranjanja narave po ZON niso izpolnjeni pogoji iz 64. člena ZVO-1.

Pritožbeni upravni organ se s takšnim stališčem ne strinja in meni, da je nepravilno, izpodbijani sklep pa nezakonit.

ZUP v 142. členu določa, da če zahteva vstop v postopek med postopkom nekdo, ki doslej ni bil stranka, in zahteva, da se mu prizna lastnost stranke, preizkusi uradna oseba, ki vodi postopek, ali ima pravico biti stranka, in izda o tem sklep.

V četrtem odstavku 64. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-odl.US in 33/07-ZPNačrt, v nadaljevanju ZVO-1) je določeno, da ima položaj stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja poleg nosilca nameravanega posega in oseb, opredeljenih v drugem odstavku 64. člena ZVO-1, tudi nevladna organizacija iz prvega odstavka 153. člena tega zakona, ki je dala svoje mnenje in pripombe skladno z 58. členom ZVO-1. V 152. členu ZVO-1 so določeni pogoji pod katerimi lahko med drugim društvo pridobi status nevladne organizacije, ki na področju varstva okolja v Republiki Sloveniji deluje v javnem interesu, v 153. členu ZVO-1 pa način pridobitve tega statusa.

Zakon o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04-ZON-UPB2, v nadaljevanju ZON) pa v tretjem odstavku 137. člena določa, da društvo, ki pridobi status društva, ki deluje v javnem interesu, ima pravico zastopati interese ohranjanja narave v vseh upravnih in sodnih postopkih.

DOPPS ni pridobil statusa na podlagi in ob pogojih 152. in 153. člena ZVO-1, ima pa status društva, ki deluje v javnem interesu na podlagi določb 137. člena ZON, kar v obravnavani zadevi ni sporno.

Pridobljen status društva na podlagi določb 153. člena ZVO-1 pomeni, da lahko tako društvo sodeluje samo v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja, medtem ko društvo, ki je pridobilo status na podlagi določb ZON pa tudi v vseh drugih sodnih in upravnih postopkih, kot izhaja iz že navedenega tretjega odstavka 137. člena ZON. ZON torej govori o pravici do sodelovanja v vseh postopkih in ne zgolj o pravici sodelovanja v postopkih, ki se vodijo po določbah ZON. Da je temu res tako, izhaja tudi iz določb 101. e člena ZON, ki govori o združevanju postopkov po ZON s postopki po ZVO-1 in ko se izda ena odločba. V primeru, da društvo, ki deluje v javnem interesu na podlagi določb 137. člena ZON ne bi imelo pravice sodelovati v postopku po ZVO-1, ne bi mogel uveljavljati interesov ohranjanja narave, čeprav se v postopku odloča tudi o vprašanjih, za varovanje ravno katerih mu je takšen status podeljen. Določilo 137. člena ZON pa je treba v odnosu do 64. člena ZVO-1 razumeti tudi kot specialnejše določilo, ki se nanaša na ohranjanje narave in ki kot specialnejše, pa čeprav starejše pravno pravilo, prevlada nad splošnim. Pravilnik o podrobnejših pogojih in merilih za pridobitev statusa nevladne organizacije, ki na področju varstva okolja v Republiki Sloveniji deluje v javnem interesu (Uradni list RS, št. 112/06) pa je izvedbeni predpis, ki zgolj določa pogoje za pridobitev statusa takšnega društva, v ničemer pa ne vpliva na določbe, ki se nanašajo na 137. člen ZON in pravico društva, ki deluje v javnem interesu, da ima pravico zastopati interese ohranjanja narave v vseh upravnih in sodnih postopkih.

V postopku na prvi stopnji je bilo torej nesporno ugotovljeno, da DOPPS ima status društva, ki deluje v javnem interesu na področju ohranjanja narave. Ugotovljeno je bilo tudi, da ima nameravani poseg, za katerega je treba pridobiti okoljevarstveno soglasje, vpliv na naravo, pa tudi, da je namen delovanja

DOPPS med drugim varovanje ptic in njihovih habitatov z raziskavami, naravovarstvenimi aktivnostmi, popularizacijo ornitologije, torej tistega dela narave, na katerega naj bi imel oziroma bi lahko imel predvideni poseg vplive. V okoljevarstvenem soglasju se namreč določijo tudi pogoji, ki jih mora upoštevati nosilec nameravanega posega, da bi preprečil, zmanjšal ali odstranil škodljive vplive na okolje, pogoji pa se določijo med drugim tudi na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave. V konkretnem primeru se predvideni poseg deloma nahaja v posebnem varstvenem območju, območju „Natura 2000“, ekološko pomembnem območju Snežnik-Pivka in gre za mednarodno pomembno območje za ptice v Sloveniji, DOPPS pa ima status društva, ki deluje v javnem interesu in je njegovo delovanje s področja ohranjanja narave usmerjeno na področje varovanja ptic in njihovih habitatov.

Iz navedenih razlogov tako izhaja, da je bilo treba v zadevi odločiti tako, kot je to navedeno v izreku te odločbe.

Po določbah prvega odstavka 113. člena ZUP stroški, ki nastanejo organu ali stranki med postopkom ali zaradi postopka, gredo v breme tistega, na katerega zahtevo se je postopek začel. Po določbah prvega odstavka 114. člena ZUP pa, če je v postopku udeleženih dvoje ali več strank z nasprotujočimi si interesi, krije stroške stranka, ki je povzročila postopek, pa se je ta končal v njeno škodo. Če je v takem primeru katera od strank deloma zmagala s svojim zahtevkom, trpi del stroškov v sorazmerju s tistim delom svojega zahtevka, s katerim ni zmagala. Če v postopek vstopi stranski udeleženec krije svoje stroške, če s svojim zahtevkom ni uspel. Če pa je s svojim zahtevkom uspel, krije stroške stranka, na zahtevo katere se je postopek začel, razen osebnih stroškov. V tem postopku je pritožbeni upravni organ odločal o pritožbi Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, DOPPS-BirdLife Slovenija zoper sklep o priznanju statusa stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja začetega na zahtevo Elektro Primorske d.d.. Pritožnik je s pritožbo zoper izpodbijani sklep uspel. Pritožbeni upravni organ je zahtevek Elektro Primorske d.d. za povrnitev stroškov pravnega zastopanja za odgovora na pritožbo zavrnil.

Pritožbeni organ je v zadevi odločil na podlagi prvega odstavka 252. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2 in 105/06-ZUS-1 in 26/07-odl.US).

POUK O PRAVNEM SREDSTVU: Zoper to odločbo je mogoč upravni spor. Upravni spor se začne s tožbo pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, ki jo je treba vložiti v roku 30 dni po prejemu te odločbe. Tožba se vloži pri navedenem sodišču neposredno pisno ali se mu pošlje po pošti. Tožbi je treba poleg odločbe, ki se izpodbija, v izvorniku, prepisu ali kopiji priložiti tudi po en prepis ali kopijo tožbe in prilog za toženca, če je kdo prizadet z upravnim aktom, pa tudi zanj.

Postopek vodila:
Metka Derenčin Remic
sekretarka

Matjaž Kaše
PODSEKRETAR

Vročiti:

Agenciji Republike Slovenije za okolje,
z dokumentacijo zadeve in tremi izvodi
te odločbe z naročilom, da upravni organ
prve stopnje z vročilnico (osebna vročitev)
vroči po en izvod te odločbe pritožniku in
Elektro Primorski d.d., Erjavčeva 22, Nova Gorica,
v roke junim odvetnikom.